

Město Roudnice nad Labem

Mgr. Tomáš Kumstát, právník

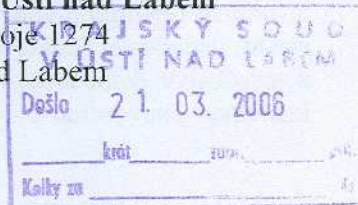
Karlovo náměstí 21, 413 01 Roudnice nad Labem

tel. 416 850 149, email: tkumstat@roudnice.cz

Krajský soud Ústí nad Labem

Národního odboje 1274

400 92 Ústí nad Labem

č.j.: 15 Ca 36/2006

žalobce: Jiří Krejza st., Dr. Slavíka 1515, 413 01 Roudnice nad Labem

zastoupen: Jiřím Krejzou ml., Dr. Slavíka 1515, 413 01 Roudnice nad Labem

žalovaný: Zastupitelstvo města Roudnice nad Labem, Karlovo náměstí 21
413 01 Roudnice nad Labem

zastoupen: Mgr. Tomášem Kumstátem, právníkem Města Roudnice nad Labem

**Vyjádření žalovaného k žalobě proti nezákonnému zásahu,
pokynu nebo donucení správního orgánu**

dvojmo

seznam příloh:

- plná moc
- kopie dopisu Ministerstva vnitra ČR ředitele Krajského úřadu Ústeckého kraje č.j. ODK-623/2-2005 ze dne 6.4.2005
- dopisem Ministerstva vnitra ČR zástupci žalobce č.j. MS-2266/2-2004 ze dne 27.12.2004

I.

K žalobě proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, podané žalobcem dne 9.2.2006, žalovaný tímto v poskytnuté lhůtě podává následující vyjádření:

Svou žalobou se žalobce domáhá vydání rozsudku ukládajícího žalovanému, aby žalobci nebránil výkonu jeho práva zakotveného v ustanovení § 16 odst.2 písm.c), f), g) zákona č.128/2000 Sb. o obcích (dále jen „zákon o obcích“), aby žalobci umožnil navrhopvat na zasedáních žalovaného k projednání vlastní záležitosti v samostatné působnosti Města Roudnice nad Labem, a aby mu umožnil přiměřeně se na těchto zasedáních vyjadřovat k projednávaným věcem. Žalovaný je přesvědčen, že všechna v petitu definovaná oprávnění občanů obce garantuje a dodržuje.

Po seznámení s žalobou lze z právního názoru žalobce dovést určitou zmatečnost, spočívající v naprostém smazání rozdílů a faktickém směšování dvou zásadně odlišných ustanovení zákona o obcích - § 16 odst.2 písm.f) a § 94 odst.2. Správnou interpretací lze dospět k závěru, že ust. § 94 odst.2 zákona o obcích je vůči ust. § 16 odst.2 písm.f) ustanovením speciálním, dopadajícím výhradně na situace, kdy existující program jednání, sestávající z konečného počtu konkrétních projednávaných záležitostí, je doplněn o nový bod, o novou projednávanou záležitost. Předpokladem doplnění stávajícího programu jednání je jeho odhlasování. Žalobce zastává právní názor, podle kterého je právo navrhopvat zařazení nového bodu programu v průběhu zasedání žalovaného výsadou nejen osob uvedených v § 94 odst.1 zákona o obcích (členové žalovaného, rada obce a výbory), ale také občanů obce. Takový výklad je jednoznačně vadný, neboť vůbec nereflektuje ustanovení prvního odstavce stejné normy. Dle § 94 odst.1 zákona o obcích mají právo předkládat návrhy k zařazení na pořad jednání připravovaného zasedání zastupitelstva obce jeho členové, rada obce a výbory. Žalobce tedy usuzuje o odlišném právním režimu při tvorbě programu jednání (z pohledu subjektů oprávněných k navrhování projednávaných věcí) před jeho zahájením a v jeho průběhu. Žalovaný je přesvědčen, že právo dodatečného zařazení návrhů přednesených v průběhu zasedání žalovaného svědčí výhradně subjektům uvedeným v § 94 odst.1 zákona o obcích, nikoli však občanům obce, což žalobce zřejmě vyvozuje z ust. § 16 odst.2 písm.f) zákona o obcích. Jednotlivá ustanovení zákona je nutno vykládat nikoli odděleně, nýbrž v jejich vzájemné souvislosti a s přihlédnutím k jejich systematickému uspořádání v rámci daného právního předpisu.

Právo občana obce požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce nebo zastupitelstvem obce dle § 16 odst.2 písm.f) zákona o obcích na rozdíl od oprávnění dle § 94 odst.2 stejného předpisu občanům obce jednoznačně svědčí. Jak plyne z výše definovaného dopisu č.j. ODK-623/2-2005, v drtivé většině případů bude toto právo realizováno písemně, což však nevylučuje možnost vznést příslušný požadavek i ústně. Pokud tak žalobce činí v průběhu zasedání žalovaného, musí samozřejmě respektovat rámec realizace svých práv, daný zákonem o obcích a jednacím řádem žalovaného. Jinak řečeno, požadovat projednání určité záležitosti dle § 16 odst.2 písm.f) může občan obce tehdy, pokud vznesením svého požadavku současně neobstruuje program zasedání, resp. konkrétní projednávaný bod, tj. nejedná v rozporu se zákonem o obcích a jednacím řádem žalovaného. Opačný výklad, podle kterého by se kdykoli v průběhu veřejného zasedání žalovaného mohl neomezený počet občanů zcela neomezeně dožadovat projednání vlastních záležitostí spadajících do působnosti žalovaného, by nutně vedle k situacím, které by ad absurdum mohly zcela znemožnit a zablokovat jednání žalovaného, neboť jeho povinnost projednávat veškeré vznesené návrhy občanů by nutně znamenala nemožnost či velice omezenou možnost projednat body schváleného programu zasedání, tedy vlastní výkon působnosti žalovaného. Takový výklad jistě neodpovídá úmyslu zákonodárce a nemůže v žádném případě obstát.

Z ust. § 16 odst.2 písm.c) zákona o obcích, které je dále konkretizováno jednacím řádem žalovaného, jednoznačně vyplývá oprávnění vyjadřovat na zasedání žalovaného v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k projednávaným věcem. Pokud je hovořeno k věci (předpokladem je tudíž souvztažnost ke konkrétnímu projednávanému bodu programu), není žalovanému ve výkonu jeho práva žalovaným nikterak bráněno. Nakolik žalobce skutečně hovořil na napadeném veřejném zasedání žalované k věci je dostatečně patrné ze zápisu z tohoto zasedání.

Z výše uvedeného plyne, že pokud občan obce hovoří k bodu Zahájení, avšak zároveň není ze zákona oprávněn sám navrhnout zařazení svého návrhu na program, může hovořit toliko k projednávané věci, tj. k bodu Zahájení, jehož součástí je schválení programu. Takovým vystoupením by byla například žádost o přesunutí některého z bodů programu apod. Pokud občan vznáší podnět dle § 16 odst.2 písm.f) zákona o obcích, není žalovaný povinen dát mu prostor již před schválení programu. Tento výklad je mylný a neplyne z žádného právního předpisu, nýbrž z chybné interpretace žalobce, dle které je občan obce oprávněn sám navrhnout zařazení svého návrhu na program zasedání.

Žalovaný výklad ust. § 94 odst.2 zákona o obcích opakovaně konzultoval s ústředním dozorovým orgánem, Ministerstvem vnitra ČR, které výklad žalovaného plně sdílí. Se správností tohoto výkladu je na základě dopisu Ministerstva vnitra ČR prokazatelně srozuměn i sám žalobce, neboť dopis byl adresován jeho zástupci, který je jeho synem.

Důkaz: dopisem Ministerstva vnitra ČR ředitele Krajského úřadu Ústeckého kraje č.j. ODK-623/2-2005 ze dne 6.4.2005
dopisem Ministerstva vnitra ČR zástupci žalobce č.j. MS-2266/2-2004 ze dne 27.12.2004

II.

V bodě I. žaloby žalobce napadá citovaný výrok předsedajícího: „občan má právo předkládat návrhy pouze prostřednictvím zastupitele, rady města, člena výboru.“ Daný výrok je evidentně zcela účelově vytržen z kontextu s cílem vyvolat dojem, že předsedající nepřipouští žádné návrhy občanů, které by byly vzneseny samostatně, nikoli prostřednictvím vyjmenovaných subjektů. Jak plyne z příslušné části zápisu, předsedající tímto reagoval na námitku M.Beneše, že (samostatně) podal 3 návrhy k projednání a postrádá jejich zařazení na program zasedání (strana 2 zápisu). To, že předsedající napadeným výrokem reagoval nikoli na prostý návrh na projednání dle § 16 odst.2 písm.f), nýbrž na návrh občana na zařazení svého podnětu do programu zasedání, je dostatečně patrné ze čtvrté strany zápisu nahoře, kde předsedající upřesňuje, že reagoval na žádost o zařazení podnětu na program zasedání.

Žalovaný poukazuje na to, že žalobce není v této části žaloby vůbec aktivně legitimován, neboť jednání předsedajícího, ve kterém je spatřován nezákonný zásah, směřovalo nikoli vůči žalobci, nýbrž vůči jeho zástupci. Předpokladem žalobní legitimace dle § 82 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního je přímá zaměřenost nezákonného zásahu na osobu žalobce.

Důkaz: Zápisem z 22. veřejného zasedání žalovaného ze dne 14.12.200

III.

V bodě IV. žaloby napadá žalobce jednání předsedajícího, popsané na šesté straně zápisu. Ani v tomto případě nejednal předsedající nezákonně. Ze zápisu je dostatečně patrné, že v bodě Zahájení hovořil žalobce nikoli k věci (nehovořil k bodu Zahájení či ke schválení

programu), nýbrž vystoupil s příspěvkem absolutně nesouvisejícím, týkajícím se setkání v domově důchodců. Protože ani přes poučení předsedajícího nehovořil k věci, nýbrž svým nesouvisejícím příspěvkem obstruoval zasedání, odebral mu předsedající slovo dle § 11 odst.2 jednacího řádu žalovaného. Vzhledem k tomu, že žalobce svůj výstup ani přes odebrání slova neukončil, nezbylo předsedajícímu než žalobcem rozklížené přerušit jednání. Citovaná věta „Dám vám šanci za chvíličku“ předpokládala udělení slova žalobci v bodě 4 programu zasedání (Stanoviska občanů k projednávaným věcem), pakliže by žalobce svůj příspěvek podřadil pod některý z bodů programu. Ze stejného důvodu neudělil předsedající žalobci slovo po schválení programu, neboť šanci hovořit k tomuto bodu měl, avšak nehovořil k věci, nýbrž obstruoval.

V posledním odstavci bodu IV. žaloby žalobce napadá zařazení a charakter bodu 4 programu - Stanoviska občanů k projednávaným věcem. Z dikce formulace je patrná snaha žalobce vyvolat dojem, že občané mohou k projednávaným věcem hovořit pouze pod bodem 4 programu. Toto tvrzení je samozřejmě zcela zavádějící. Dle zavedených pravidel může občan obce realizovat své oprávnění dle § 16 odst.2 písm.c) zákona o obcích dvojím způsobem: Jednak se může vyjadřovat ke každému z bodů programu při jejich projednání, a dále je oprávněn hovořit ke kterémukoli bodu „vlastního jednání“ zastupitelstva (nepočítaje v to body Zahájení, Kontrola plnění usnesení ZM, Zpráva o činnosti rady města - k nim může občan hovořit při jejich projednání) v rámci univerzálního bodu 4 - Stanoviska občanů k projednávaným věcem. Z uvedeného vyplývá, že k bodům 1, 2 a 3 může občan hovořit přímo při jejich projednávání, k bodům 5 a násl. při jejich projednávání, anebo v rámci bodu 4. Smyslem zakotvení bodu 4 programu zasedání je umožnit občanovi vyjádřit své stanovisko, aniž by musel čekat, než zasedání dospěje k předmětnému bodu, což zpravidla trvá - nezdíka díky obstrukcím žalobce - poměrně dlouho. Právo vyjádřit se k projednávané věci v čase přítomném, tj. v čase jejich projednávání před hlasováním a přijetím usnesení je tak samozřejmě zaručeno. Jak již bylo řečeno výše, předpokladem realizace práva vyjádřit se k projednávané věci je souvztažnost takového vyjádření k některému z bodů programu. Žalovanému není známo, že by se žalobce za poslední 2 roky na některém z veřejných zasedání žalovaného vyjadřoval věcně, tj. k projednávané problematice. Pokud tak činil, pak zcela výjimečně.

IV.

V bodě IV a V. žaloby dále žalobce napadá vzájemné přehození bodu 14 a 15 programu zasedání, které bylo odhlasováno na návrh předsedkyně návrhové komise. Žalovanému takové oprávnění nepochybně svědčí, analogicky jej lze dovodit z ustanovení § 94 zákona o obcích. Ustanovení § 92 odst.3 zákona o obcích dopadá na situace, kdy zastupitelstvo obce pozbude usnášeníschopnost v momentě, kdy ještě nejsou přijata všechna usnesení. Pokud by v rámci bodu Diskuze vyvstala potřeba přijmout další usnesení, muselo by být přijato až na dalším zasedání žalovaného (v opačném případě by bylo stiženo sankcí neplatnosti). K ničemu takovému však nedošlo, naopak, na ústně vznesené podněty žalobce bylo v zákonné lhůtě písemně odpovězeno. Je evidentní, že rozpor se zákonem nenastal.

Z důvodů výše rozvedených žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako bezdůvodnou dle § 87 odst.3 zákona č.150/2002 Sb. soudního řádu správního zamítl a uložil žalobci nahradit žalovanému případné náklady soudního řízení.

V Roudnici nad Labem dne 17.3.2006

Mgr. Tomáš Kumstát
právní zástupce žalovaného